



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνον—ὁ κ τ ὠ φ ρ ᾶ γ κ α εἶναι μ ὁ ν ο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ῆ κ α φ ρ ᾶ γ κ α καὶ ὁ σ τ ὶ χ ῆ ρ ι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμῆος» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν. καὶ ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρώσῃ δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ἐβδομον καὶ εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεύομεν στὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Δεκατέσσαρες Γενάρη,
πάνε καὶ οἱ Κκληκαντζάροι.

Ἔτος χίλια δώδεκα καὶ ἑνῆακόσ' ἀκόμα,
ὅλοι τὴν Ἀνόρθωσι θάχουνε στὸ στόμα.

Χίλια τέσσαρα φωνάζω καὶ ἐνενήντα καὶ ἑκατό,
ἐξαλλος καὶ ἐνθουσιῶδης τοὺς χοροὺς χειροκροτῶ.

Τοῦ Παρνασσοῦ Χορὸς ἐκτάκτως ζωηρός.

Π.—Καινούριος χρόνος, Φκσουλῆ...
Φ.—Γκράτσια πὲρ λ' ἀβίζο.

Π.—Καινούριος χρόνος, Φκσουλῆ, καὶ ἐγὼ φιλαρμενίζω.
Βλέπω καὶ πάλι σκεπτικὸς τὸν νέο Καζαμία,
πέραν τὸ τηλεσκόπιο καὶ στρέφω στὰ ψηλά,
πλὴν ὅλα τὰ μαντεύματα, πλὴν ὅλα τὰ σημεῖα
μὲ βεβαιῶν πῶς θάχωμε στῆς τσέπικς μας ψιλὰ.

Φ.—Καινούριος χρόνος... ἄντε ντέ...
καινούριος κραγιγιόζ—μπερντέ,
ἀλλοιώτικα θεάματα,
καὶ τόσα νέα πράγματα.

Καινούριος χρόνος. τραλαρά...
θὰ κόψω καὶ θὰ ράψω...
ἔχω καιρό, θρὲ μασκαρᾶ,
χοροὺς νὰ περιγράψω.

Τῆς Ἀνορθώσεως καιροί...
δὲν γίνονται σὰν πρὶν χοροί,
δὲν γίνονται μεγάλοι
τῶν Ἀνκτιόρων μπάλιοι.

Χρόνος ἐλπίδος χαρωπῆς,
χρόνος μεγάλης προκοπῆς,
μὰ σὲ παρτέκι Παλατιῶν δὲν βλέπω τώρα πλὴν
τοὺς χορευτὰς τοὺς ζωηροὺς,
καὶ δὲν ξεχνῶ τοὺς καιροὺς,
ποὺ σὲ βελάδες ἐσταζάν κερὶὰ πολυελίων.

Κι' ἐγὼ διαβάζω, Περικλῆ, τὸν νέο Καζαμία...
τελεσιόουν δύσκολαις δουλειαῖς,
ἀδειχis κυττάζω τῆς κοιλιαῖς,
γεμάτα τὰ Ταμεῖα.

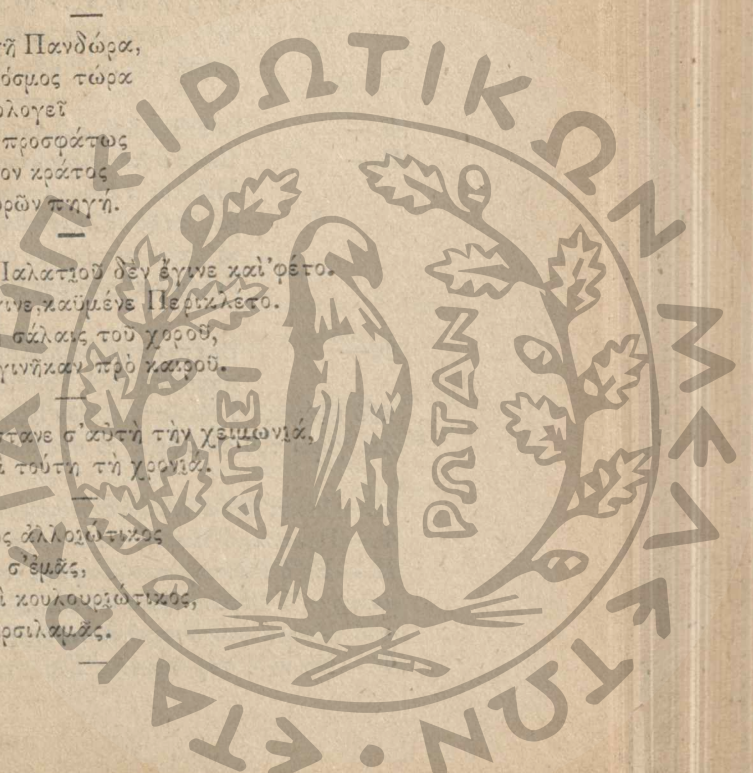
Σὺ, κράτος Ἀνορθώσεως, καὶ μεθ' ἡμῶν γενοῦ...
καινούριος χρόνος... τραλαρά...
ἀεροπλάνα πᾶν ψηλά,
καὶ ρίχνουν μὲς στὸ στόμα μας τὸ μάννα τοῦρανοῦ.

Γελαῖ χρυσὴ Πανδώρα,
καὶ ὅλος ὁ κόσμος τώρα
τρανῶς ὁμολογεῖ
πῶς ἔγινε προσφάτως
τὸ ψωραλέον κράτος
τῶν θεσαυρῶν πηγῇ.

Π.—Λοιπὸν χορὸς τοῦ Παλατιοῦ δὲν ἔγινε καὶ φέτο.
Φ.—Ἐμαθα πῶς δὲν ἔγινε, καὶ μένε Περικλῆς.
Ἀκόμη δὲν τελείωσαν ἡ σάλαις τοῦ χοροῦ,
ποῦ παρναλῶμα πυρὸς γίνηκαν πρὸ καιροῦ.

Π.—Χορὸς δὲν μᾶς ἐξέστανε σ' αὐτὴ τὴν χειμωνιά,
χωρὶς χορὸν περάσαμε καὶ ταύτῃ τῇ χρονιά.

Φ.—Τώρα χορὸς ἀλλοιώτικος
χορεύεται σ' ἐμᾶς,
συστὸς καὶ κουκουριώτικος,
μὰ καὶ καρσιλαμᾶς.



Τώρα χορούς Έλληνικούς ή νέα πλάσις θέλει,
τώρα τὰ πάτρια τιμᾷ
μ' ἐκείνον τὸν καρσιλαμᾷ,
μέ τοὺς δίκους της τοὺς ρυθμούς, με τὰ δικά της μέλη.

Τώρα με τούτους μαίνεται,
τώρα μ' αὐτοὺς θερμαίνεται,
νυχθημερὸν ἀνδρίζεται,
κι' ἀνάβει κι' ἠλεκτρίζεται,
κι' ἐνδυναμόνει φρόνημα καὶ πνεῦμα καὶ ψυχὴν
καὶ προλείπει μέλλουσιν τροπαίων ἐποχὴν.

Π. αὐτὴν τὴν πλάσι δὲν μπορεῖς κακὴ νὰ βγάλῃς λέξι...
χορεύεις μόνο τὸ συρτὸ
μέ τὸ κορμί σου τὸ κυρτὸ
καὶ λέξι: ἀμὰν κι' ἄς φέξῃ.

Χρόνοι μεγάλοι καὶ κλεινοί,
κι' ἄσκημοι τώρα καὶ τρανοί
λένε τὸ Μαῦρο γεμενί.

Ὁ πάτριος χορὸς παντοῦ,
τώρα κυτᾶς καὶ τὸν Ἐντοῦ
τέτοιο χορὸ νὰ κάνη.

Καὶ ξένοι λέν καὶ γηγενεῖς
τὸ φόρεμα τῆς γαλανῆς,
τῆς Ρούσσας τὸ φουστάνι.

(Ὁ Φ αὐτοῦς κι' ὁ Περικλῆς, δὲν βλάκες με πατέντα,
μέσα σ' τὴν σάλα τοῦ χοροῦ κάνουν ψιλὴ κουδέντα.)

Π. — Ἴδου λοιπὸν ὁ Παρνασσός... τὸν βλέπω κεχρησμένος...
Φ. — Νὰ κι' ὁ Σακελλαρόπουλος, ὁ Πρόεδρος ὁ νέος.

Π. — Κύτταξέ τον πῶς χορεύει χάρις ὅλος καὶ νεότης
μέ τὴν Δούκισσα Μαρία, ποὺ τὸν εἶχε δασκάλου της.

Φ. — Καὶ τὸν Ἀναγνωστόπουλο τὸν βλέπω κοτσονάτο.
Π. — Μὴ μ' ἐμποδίζῃς, Φασουλῆ, καὶ τράβα παρακάτω.

Φ. — Κύττα λεφοῦσι θηλυκό,
νὰ κι' ἡ Κικῆ, νὰ κι' ἡ Κοκώ.
Π. — Κύττα τὴν χάρι μίξας χονδρῆς,
νὰ κι' ἡ Μελέ, νὰ κι' ἡ Νεοδίν,
κι' ὁ κύριος Ἀλεξανδρῆς
σοφὸς σὰν Χόντζας Ναστραδδίν.

Φ. — Βλέπεις, βρέ, καὶ τὸν Μπενάκη;
Π. — Βλέπω τὸν Μαρκαντωνάκη.
Πρώτος πάντοτε παρὼν
μέσ' στῆς σάλαις τῶν χορῶν,
κι' ὅπου πέτρα καὶ μαντύλι
δέξου καὶ τὸν κύρ Βασίλη.

Φ. — Βλέπω τὴν Ἀχλὴμπαρή,
παροῦσα κι' ἡ Γρυπάρη,
κι' ὁ Γιάγκος ὁ Μινίστρος τῶν Ἐξωτερικῶν
καὶ γύρω του τὸ σῶμα τὸ διπλωματικόν.

Π. — Γιατί δὲν εἶναι ζωηρὸς σὰν νάχῃ κάποια λύπη;
Φ. — Γιατί κι' ὁ Μπέης ὁ Γκαλήπ ἀπὸ τὸν μπάλο λείπει.
Π. — Κι' ὁ Ριμπαμπέλλα φαίνεται μετὰ στολῆς πλουσίας,
μὰ νὰ κι' ὁ Σέρβος Πρεσβευτῆς, κι' ἐκεῖνος τῆς Ρωσίας,
ποῦ τὸν ὀνόμα του δύσκολα κανέναν τὸ προσφέρει...
Φ. — Νὰ κι' ὁ σέρ Φράνσις Ἐλλιοτ, ὁ φίλος τοῦ Λευτέρη.

Π. — Κι' ἡ Μεταξᾶ παροῦσα κι' ἡ δεσποινὶς Καρδὺνη...
Φ. — Νὰ κι' ἕνας χαίρων φήμην μεγάλου κυνηγοῦ.
Π. — Στὸν κύκλο τῶν Πριγκήπων κι' ἀλάρω τὸν Πετρίδη,
ποῦ κατ' αὐτὰς ἐπῆρε γαλόνι λοχαγοῦ.

Φ. — Νὰ κι' ἕνας καταγόμενος ἀπὸ μεγάλο τζάκι
μέ μία μούρη σοβαρή,
κι' ὁ Βενιζέλος προχωρεῖ,
καὶ λέει γὰρ συνδυασμούς με τὸν Μπρισμιτζάκη.

Π. — Χορεύουν φιφτυτοῦ πολλοὶ
κι' ὁ Ρῶσος με τὴν Δαμαλά...
κύττα καὶ μία Φασουλῆ,
μελαχροινὴ τοῦ Φασουλᾶ.

Φ. — Ξέρεις τὴν Βότση, ντερτιλῆ,
καὶ τὴν Καραμαλίκη;

Π. — Ὁ Παπαφράγκος, Φασουλῆ,
χορεύει τὴν Ἀλίκη.

Φ. — Τώρα μπαίνουνε κι' οἱ Γάλλοι με διάφορα λιλᾶ
καὶ τοὺς βλέπουν περιέργως τὰ Ρωμαῖκα γαλιᾶ,
καὶ καθένας φωνακλᾶς, μὰ καὶ κάθε φωνακλὸ
γὰρ τοὺς Γάλλους συζητεῖ καὶ φωνάζει κλοῦ κλοῦ κλοῦ.

Π. — Ἴδου κι' ἡ Ἑγγλέζοι μερικοὶ, ποῦ στέκονται σὰν ζῦμα.
Φ. — Ὁ Ρούφος στὸν συνδυασμὸ δὲν θέλει τὸν Φωτῆλη.
Π. — Βρὲ τί μου λές;
Φ. — Παρὼλ ντ' ὄννερ... μ' ὅσα τοῦ λέν τοῦ κατὰ.
Π. — Χορεύει κι' ὁ Διάδοχος τὴν Τριανταφυλλάκου.

Φ. — Βρὲ διαβόντρου μου κουλοῦκι,
στὸ Βασιλικὸ καρρὲ
δὲν κυττάζεις τὴν Παμπούκη,
τὴν Λεβίδη, τὴν Βορέ;

Π. — Πνοὴν αἰσθάνομαι βορρᾶ μέσα στὰ κόκκαλά μου.
Φ. — Ὁ κύριος Ἀλεξανδρῆς χορεύει τὴν Μαλάμου.
Π. — Φέτος μ' αὐτὴ τὴν χειμωνιά φρικίαις κυκλάει.
Φ. — Τελειώνει τὸν συνδυασμὸ κι' ὁ Μπουδρᾶς τῶν Περικλῆ.

Π. — Αἰσθάνομαι παροξυσμὸ
γὰρ μίξας μικρῆς τὸν κύτσο...
Φ. — Ξέρεις σὲ τί συνδυασμὸ
θὰ πάρουν τὸν Κοτρότση;

Π. — Στὴ γαλαρία κυριῶν, μὰ καὶ κυρίων πλήθη.
Φ. — Καὶ τῆς Τουρκίας ἡ Βουλὴ θαρρῶ πῶς διελεύθη.
Π. — Ποιὸς εἶν' ἐκεῖνος, Φασουλῆ, ποῦ χάσκει σὰν γέφυρα.
Φ. — Ἐμεῖς κι' οἱ Τοῦρκοι θάχουμε καινούριαις ἐλλογίαις.

Π. — Ἐφέτος βγαίνει στὸ χορὸ κι' ἡ κόρη τοῦ Βλαχάκη.
Φ. — Ὁ Κρητικὸς με τὸν Ἐντοῦ φιλὴ κουδέντα κανεῖ.
Π. — Ποιὸς εἶν' ἐκεῖνος, Φασουλῆ, ποῦ χάσκει σὰν γέφυρα.
Φ. — Ἐμεῖς κι' οἱ Τοῦρκοι θάχουμε καινούριαις ἐλλογίαις.

Φ. — Ἐνας παχὺς με μὰ παχεῖα χορεύει Λόνα-Σίλα.
καὶ σμίγουν ἡ κυλίσταις των καὶ κάνουν καραμπόλα.

Π. — Φαντάσου ποῖα τέρψις ἂν τοῦτο τὸ ζευγάρι
πατήσῃ κατὰ λάθος τὸ δόλιο σου ποδάρι.
Φ. — Ἀπόλαυσις ὕψιστη τῶν μπάλων ἡ τσακίστρα.
νὰ σοῦ πατοῦν τὰ πόδια, καὶ νάχῃς καὶ χιονίστρα.

Π. — Γιατί πές μου τὴν γνωρίζεις αὐτὴν τὴν νοστιμότητα;
Φ. — Φέτος θαρρῶ πῶς βγαίνει καὶ τοῦ Μπερᾶτ ἡ Κού.



Χορεύουνε τὸν μπάλο
μ' ἐρεθισμὸ μεγάλο.

Π. — Νὰ κι' ἡ Προβλεγγίου, νεό-γαλτα φυντάνια...
Φ. — Τῆς γινώρισα μικρούλαις με τόσα δὰ φουστάνια.

Π. — Νὰ κι' ὁ Γεννήσαρλης σφριγῶν, πάντα χωρὶς σεκλέτι.
Φ. — Ἐν τούτοις κάλπην ὀφρανήν ὁ Γούναρης ἐκθέτει.
Π. — Ἐφέτος κόσμος μπόλικος, σπιροῦνι καὶ σπαθί.
Φ. — Ἐμαθες γὰρ τὸν Αἰρενταλ πῶς θὰ παραιτηθῇ;

Π. — Νὰ κι' ὁ Μιχαλακόπουλος, ὁ βουλευτῆς ὁ τέως.
Φ. — Ταξίδεψε κι' ὁ Κιντέρλεν στὴ Ρώμη τελευταίως.
Π. — Νὰ κι' ὁ Μαρούλης, Φασουλῆ...
Φ. — Τοῦ Βαίχτερ τὸ ταξίδι.
Π. — παρ' ὧν σχολιάζεται...
Μαρούλια με τὸ ζῦδι.

Φ. — Νὰ κι' ἕνας δίχως τρίχα,
κι' ἡ δεσποινὶς Ταμίχα,
κι' ἡ Παπαλεονάρδου.

Μὰ κύτταξέ, ζευζέκη,
καὶ μὴ ψηλῆ, ποῦ στέκει
σὰν στέκα τοῦ μυλιάρδου.

Π. — Πές μου τί ντουαλέτα φορεῖ κι' ἡ Νεγρεπόντης;
Φ. — Ἄνοιξε τὰ στραβά σου καὶ δές τὴν, κουτσόδόντη.
Π. — Τοῦ Θεοδωροπούλου παρατηρῶ τὴν Αὔρα,
κι' ὁ Σπύρος της γὰρ ψήφους ἔχει μεγάλη λαύρα,
κι' ἐδὼ κι' ἐκεῖ τρυπνέει, ποῦ λές πῶς εἶναι σάυρα.

Φ. — Κι' ὁ Μπουστουντοῦ φαίνεται μετὰ τοῦ Βελουδίου,
Καθηγητὰ περίφημοι τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὡδεῖου.
Μαζὶ των κι' ἡ κυρίαίς των, ποῦ λές, βρέ Περικλέτο,
πῶς ἤλθανε κι' οἱ τέσσερες νὰ κάνουν κουαρτέτο.

Π. — Πλησίασε πρὸς τὸ καρρὲ τῆς ὕψηλῆς παρέας...
Χορεύουν τὴν Ἀλεξανδρῆ Χριστόφορος κι' Ἀνδρέας.
Φ. — Χορεύει, Περικλέτο μου, κι' ἡ Παπακωνσταντίνου,
κι' αὐτὴ χορεύει μετ' αὐτοῦ, κι' ἐκεῖνη μετ' ἐκείνου.

Π. — Τοῦ Γρυπάρη τὸν γαμπρὸ τὸν γνωρίζεις;
Φ. — Ναι, τὸν Σκάση.
Π. — Ὅμοιος κι' ὁ Κορομηλᾶς πῶς δὲν ἤλθε νὰ ξεσκάσῃ;

Φ. — Ἴσως νέα, Περικλέτο, περισσεύματα γυρεύει,
ποῦ τοῦ κάνουν τὸ κεφάλι
μέρα νύκτα νὰ χορεύῃ
τὸν χορὸ τὸν Πεντοζάλη.

Π. — Τὴν εἶδες τὴν ξανθοῦλα;
Φ. — Καὶ τὴν Ξανθοπουλίδη.
Π. — Εἶδες καὶ γαυριώσας;
Φ. — Καὶ τὴν Γαβριηλίδη.

Π. — Ὅλο σχεδὸν ἐφέτος προσῆλθε τὸ Παλάτι.
Φ. — Ἐξέχασες στὴ λίστα νὰ βάλῃς τὴν Πασπάτη.
Π. — Πῶ πῶ τί δεσποινίδες... φέτος πολλὰ κορίτσια
ἔρχονται στὰ τραφερίτσια.

Φ. — Οὐ μὴν καὶ Ταναγραῖαις, οὐ μὴν καὶ Ταναγέροι
ἤλθαν νὰ δοῦν ἐφέτος πῶς τρίβουν τὸ πιπέρι.
Π. — Βλέπω καὶ τὸν Ταναγρά στὴν ὑψηλὴν παρέα...
Φ. — Συνομιλεῖ ρεμβώδης με κουκλα Ταναγραῖα.

Π. — Τὸ κυλίκιον ἀριστον... κάνουν πολλοὶ γουρὸνισι.
Φ. — Εἰς τὸν ἐδῶ συνδυασμὸ θὰ πάρουν καὶ τὸν Ρούση.
Π. — Στὴν Λαμπρὴν τώρα πρόσεξε, τὴν Λίνα δηλονότι.
Φ. — Κάνουν κατ' οἶκον ἐρευναν μέσα στὸν Λαπαθιώτη,
καὶ πρόσεχε μὴν κάνουνε καὶ σὲνὰ, συνωμότη.
Π. — Θεὸς φυλάξοι!... πᾶ πᾶ πᾶ!...
Φ. — Περρὸς με μπλόντ καὶ τὰ λοιπά.

Π. — Διέκρινε καὶ τὴν Μαρσάν...
Φ. — Μαρσὸν μαρσόν, σάλαρη,
κι' ὁ τοῦ Λευτέρη Κλεαρῆς με τρόπο μὰς κι' ἀλάρει.

Π. — Μὰ τί κόσμος!... σὲ μὰ θέσι δὲν ἔχει κανεὶς νὰ κάτῃ
γὰρ νὰ δῇ τὴν Βιαννοπούλου, γὰρ νὰ δῇ καὶ τὴν Γαλιάτση.
Φ. — Σὲ πολλοὺς φιλελευθέρους ὁ Λευτέρης κάνει τζά.
Π. — Κι' ἐφ' ὅσον βλέπω τῆς Δοξακούρη, βλέπω καὶ τὴν Καρατζᾶ.

Κι' ἀλάρω καὶ τὴν Δουπλεσῆ,
κι' ἄλλαις πολλαῖς ἐπίσης...
Φ. — Ὁ σὺ, ζωντόδαλο μισεῖς
ἐτέρω μὴ ποιήσῃς.

Π. — Τώρα με βλέπει μὴ ψηλῆ
μέ μαγούλα σὰν μὴλα...

Φ.— Ξέρεις σέ'λίγο, κουρελή,
πώς θάβγῃ κι'ή γκαμήλα.

Π.— Κύτταξε μιά, ποῦ περπατεῖ σάν πέρδικα' στὸν ἄμμο.

Φ.— Φέτος καμμιὰ δὲν σκέπτεται νὰ πέσῃ'λίγο χάμω,
μήτε καμμιὰ νόστιμη, μήτε καμμιὰ μαρχοῦτα
δὲν χάνει τὸ γοβάκι τῆς καθὼς ἡ Σταχτοπούτα.

Π.— Βλέπω τὴν Γιαννοπούλου, τοῦ Κύρου τὴν Δανάη:

Φ.— Μὰ ξέρεις, γλαουντῇ,
κι' ἐκείνη τὴν κοντῇ;

Π.— Ξέρω πὼς σάν κουνέλα συχνότατα γεννάει.

Φ.— Τρεῖς ἂν προπό... προσέρχεται κι' ἕνας σπουδαῖος μάμμος.

Π.— Καὶ διευθύνει τὸν χορὸν ἀξίως ὁ Μαλάμος.

Φ.— Νὰ κι' ὁ Κόνσολας, ποῦ μπάλους διευθύνει κι' ἐπιβλέπει.

Π.— Κρεῖμα ποῦ' στὸ κυλικεῖον δὲν προσφέρουν καὶ σαλέπι.

Φ.— Καὶ φλασκόμελο δὲν βρίσκεις, μήτε τῆς νυκτὸς πατσᾶ.

Π.— 'Αμμ' ἡ Μπέμπη τί σοῦ λέει;... κύττα καὶ τὴν Λεκατσᾶ

Φ.— 'Ελα κι' εὐγενεῖς νὰ ψάλλῃς,
ἀλλὰ καὶ μπουρζοαζί...

Π.— Νὰ κι' ὁ Στέφανος ὁ Ράλλης
κι' ἡ κυρία του μαζί.

Φ.— Διαβαίνει κι' ἕνας κόμματος, διαβαίνει κι' ἕνας Τάκος,
καὶ σκέπτεται συνδυασμοὺς κι' ὁ Τριανταφυλλάκος.

Π.— Γιγαντιαία προχωρεῖ καὶ μιὰ νταρντάνα κόρη.

Φ.— Θαρρῶ πὼς πάλι' στὰ παντὰ στέκουν οἱ Μαλισσόροι.

Π.— Τὰ ντεκολτέ τὰ πλούσια μ' ἐλίγωσαν, ψωρίλη.

Φ.— Καὶ πότε θάχωμ' ἐκλογαῖς;

Π.— Κἂν Μάρτη, κἂν Ἀπρίλη.

Κι' ἡ Κορινάλδη προχωρεῖ...
ἐδῶ καθεὶς παρατηρεῖ
φυλὼν καὶ φύλλων εἶδη.

Ὅλοις λαμπρύνουν τὸν χορὸ
καὶ τοῦ κοράκου τὸ φτερό
φοροῦν καμαροφύδι.

Φ.— Ὁ Θεοτόκης ἄλλαξε τὴν πρώτη του τὴν κρᾶσι
καὶ τὴν ἄνασκουμπόνηται' στῆς ἐκλογαῖς νὰ δρᾷ.

Π.— Νὰ κι' ὁρχήστρα βροντερῇ
παιανίζει ποπουρι
καὶ χορεύει κι' ἡ Πουρῇ.

Φ.— Παίζει βάλς ἡ κλαπαδόρα,
κι' ὁ Μπενάκης φεύγει τῶρα,
κι' ὁ Λευτέρης κι' ὁ Γρυπάρης.

Π.— Εἰς τὸ κυλικεῖον τρῶνε,
κι' ἔλα πᾶμε, φαμφαρόνε,
ἕνα σάντοῖτς νὰ παρῇς.

'Ελα πρὶ μέσῃ, Περικλῇ,
καὶ τούτ' ἡ πόρτ' ἄνοιγοκλεῖ,

κι' αἰσθάνομαι ἕνα ρῖγος
μὲς' στοῦ χοροῦ τὸ σφρῖγος.

Π.— Ἀναχωροῦν οἱ Πρίγκηπες, κι' οἱ φιφτυτοῦ φευγῶ.

Φ.— Ἐδιδάχθης τί' σκάρωσε' στοὺς Γάλλους ὁ Καγιώ;

Π.— Βλέπω καὶ κάποιους, ποῦ φοροῦν βελάδα δανεικῇ.

Φ.— Μὰς ἔρχονται κι' ὀργανωταὶ' στὴ χωροφυλακῇ.

Π.— Μὰ τί χορὸς ὁ φετεινός!.. εἶχε νὰ γίνῃ χρόνους.

Φ.— Λένε πὼς παρκαγγείλαμε καὶ νέους ἡμιόνους.

Π.— Χρόνος μεγάλῃς προκοπῆς
καὶ μὲ χοροὺς περιωπῆς,
ποῦ δὲν θὰ ξέρῃς τί νὰ' πῃς.

Σφρῖγος καὶ νέων καὶ παλῶν,
ἀρχίζει καὶ τὸ κοτιλλιόν.

'Αντάραις ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
πέρνουν φωτὰ καὶ θηλυκοί,
πέρνουν φωτὰ καὶ ἄρσενικοί.

Αὐτὸς ὁ χρόνος γνώριζε πὼς θάβγῃ σέ καλὸ.

Φ.— Λένε πὼς κι' ἄλλο γάϊδαρο θὰ φέρουνε χωλὸ.

Π.— Ἐσὺ τὸν νοῦ σου πάντοτε τὸν ἔχεις σέ γαϊδούρια...
φαίνεται πὼς' γεννήθηκες σέ σταύλους καὶ σ' ἀχούρια.

Φ.— Μέγαν ὄνων αἰοδὸν
μὲ γνωρίζεις σήμερον,
καὶ δὲν παύω τραγουδῶν
μῦθον πάνδημον σχεδόν:
ὄνος ἄγριος ἰδὼν
ἄλλον ὄνον ἡμερον.

Π.— Ἐξω κακὴ καρδιά καὶ νοῦ,
ψάλε ζωὴ κακιοῦρια,
νέους ἀγγέλους τούρανοῦ
κι' ὄχι κουτσὰ γαϊδούρια.

Πῆδα καὶ σύ, βρε Φασουλῇ, τῆς γαϊδουριάς βλαστέ.

Φ.— Στὴ Γερμανία' κέρδισαν οἱ Σοσιαλισταί.

Π.— Ἀχ! πότε θὰ γενῇ χορὸς μεγάλος' καί' στ' Ἀνάκτορα!..
μὰ κύττα καὶ τὸν Περικλῇ, τὸν ρέκτην τὸν εἰσπράκτορα,
ποῦ τὴ ζωὴ του πέρασε μέσα' στὸν Παρνασσό...

Φ.— Τοὺς περσινούς ἐπαίνους μου γι' αὐτὸν ἀνχασσῶ.

Π.— Μὰ τί σοῦ λέει κι' ὁ κλητῆρ, ὅπου τὸν λέν Ἀνδρέα;

Φ.— Ἐπαινος πρέπει καὶ σ' αὐτὸν καὶ σ' ὅλη τὴν παρέα.

Π.— Ἐπαινος σ' ὅλους περισσός...
εὐοὶ λοιπὸν ὁ Πικρὰσσός,
ὁ πάντα ὄρῳν ἀτρυτῶς.

Φ.— Ἀμὴν, καθ' ὅλ' ἄς εὐπαρῇ,
κι' ἄλλοι νὰ γίνουνε χοροί,
καὶ δευτέρως καὶ τρίτος.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τῆς ὁ Μωραϊτίνης καὶ τοῦ Χ' Στεκούλ' ἡ Δέλα,
ἕνα δοκιμὸ καλέμι καὶ μιὰ ζηλευτὴ κοπέλα
ἐγινῆσαν τελευταίως ζευγαράκι μιὰ χαρά,
κι' εἶπε κι' ὁ Ρωμηός: νὰ γάμοσιν' ἀνὰ ζευγαρι μιὰ φορά.